

У ТОЙ ПАМ'ЯТНИЙ ДЕНЬ

В ніч на 23 лютого 1945 року у важких кровопролитних боях з німецько-фашистськими загарбниками частини 69 армії I Білоруського фронту розширювали плацдарм за річкою Одер. У ворога була відвойована важлива висота, з якої він корегував артилерійський вогонь.

У центрі плацдарма лежало невеличке містечко Лебце. Тут і знаходився наш полковий медпункт, куди доставлялися поранені з нашої і інших військових частин. Отримавши необхідну медичну допомогу, бійці знову рвалися у бій, у бойові порядки своїх частин. Адже до Берліна залишалося 70 кілометрів.

У ті дні багато воїнів подавали заявки з проханням прийняти їх у ряди Комуністичної партії. «В бою звання комуніста виправдаю!» — писали вони.

Вечором 23 лютого в числі партійно - комсомольського активу мене запросили в штаб полка, де відбулися короткі урочисті збо-

ри, присвячені дню Радянської Армії і Військово - Морського Флоту. Доповідь зробив парторг полка майор Ф. І. Птушкін. На закінчення він побажав усім нових бойових успіхів, закликав комуністів і комсомольців показувати і далі приклад у завершальних битвах з ворогом.

А потім начальник штабу полка майор Г. М. Сиротенко зачитав наказ, а командир — підполковник М. І. Фомін вручив нагороди бійцям і командирам, які відзначилися у боях у період Вісло-Одерської наступальної операції. В числі нагороджених були Ф. Птушкін, В. Смирнов, В. Толкачов, О. Букланов, А. Жуков, Л. Дорофеев, П. Кравчук і багато інших. Серед нагороджених були і медичні працівники — Аня Бондар і Михайло Ляцєв. Автор цих рядків був нагороджений орденом «Вітчизняної війни II ступеня».

Г. КОНВІСАРОВ,
підполковник запасу.